

„MŰVÉSZFELESÉGEK”

Rendhagyó kiállítás nyílt 2011. május 19-én a Pécsi Horvát Színház Csoport/ t/ Horda Galériájában. A kiállítótér ezúttal nem képzőművészeknek adott megnyilvánulási lehetőséget, hanem közismert képzőművészek feleségeinek, akik az ilyen alkalmi pillanatok kivételével mindig háttérben maradnak. A kiállítók: Csiki Emese, Hódi Hajnalka, Dr. Kiss Zsuzsanna, Kövi Anita, Nagy Judit, Palatinusz Dóra, Pinczehelyi Éva, Miklya Veronika, Vadvári Katalin.

Fejős Miklós megnyitóbeszéde:

„A „Művészfeleségek” csoportos kiállítás egy játékos kísérlet. A kísérletben kilenc pécsi képzőművész felesége szerepel, akik vállalkoztak arra, hogy házastársukról szabadon választott eszközökkel és műfaji kereteken belül „képet” alkotnak. Nem feltétlenül művészi, hisz hivatásszerűen közülük csak hárman foglalkoznak képzőművészettel. A galéria egyetlen kérése az volt felőlük, hogy az általuk készített tárgy, vagy bármilyen más megnyilvánulás fejezzen ki valamit a másik fél lényegéből. Az alkalmi szerepcsere a szervezők szándéka szerint nem csupán a jellemábrázolás rejtett dimenzióit tárhatja eléink egy-egy alkotó vonatkozásában, hanem egyúttal felhívja a figyelmet a művészfeleségek felbecsülhetetlen jelentőségű háttérszerepére is.

Nem célja ennek a vállalkozásnak, hogy lerántsa a leplet a nyilvánosság előtt eddig rejtve maradt tulajdonságokról, szokásokról, rigolyákról. Pedig ha van ilyen, annak egy házastárs bizonyára hű krónikása lehet. Megbízhatóbb

és pontosabb, mint a művészettörténész, akinek az itt és most dimenziói helyett térben és időben is nagyobb távolságot kell tartania. Ők műalkotások elemzése, kutatása révén igyekeznek belesni a művész-lélek hátlószobájába. Nyilvánvaló, hogy az általuk meglátott meztelesség nem feltétlenül vág egybe a valódival. Belső interpretációs szükségleteik és külső szakmai elvárások ürügyén viszont sok esetben bőrdarabokat hántanak le a művésztől, ruhadarabok helyett...

A jelenlegi kiállítás egészen más, sokkal inkább a szociológia tárgykörébe tartozó - szigorúan tudományos - jelenségekre irányítja az érdeklődők figyelmét. Bepillantást enged az egyik legtermészetesebb társas kapcsolat, átlagosnál ritkábban előforduló változatának egészen kivételes megnyilvánulásaiba. Az érintett párok látszólag ugyanúgy alkotnak szimbiózist, mint a társadalom egyéb szegmenseibe tartozó egyedek. Életközösségük ugyanúgy biológiai különbözőségek

Vadvári Katalin a kiállítás ürügyén nem csak Somody Péter festői modorát, nézőpontját is kisajátította.

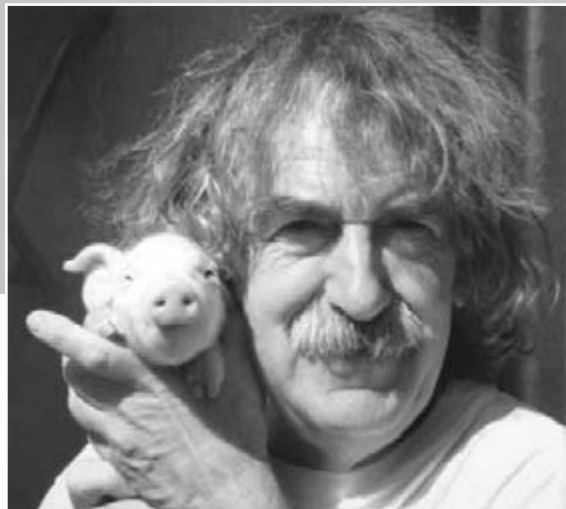
Új teremtéstörténet
Kövi Anita:
„Zsolt”
(Nyári Zsolt)

Nagy Judit
portréján
Kuti László
célra tart.
Közösek
az ellenségek?

egymást kölcsönösen kiegészítő egységén alapszik. Érdeklődésük, ízlésük, részképességeik sajátos mintázata viszont a lét- és fajfenntartás praktikus szükségleteivel meglehetősen ritkán egyeztethetők össze. Sokszor egymással ellentétes funkciókkal teli. Emiatt az ilyen létformák evolúciós szempontból nem is nagyon tekinthetők versenyképesnek, követendőnek pedig végképp nem.

Mégis, árad valami megfoghatatlan szépség ezekből a viszonyokból. Talán az sem túlzás, hogy irigységet keltenek. Mert bár minden józan körülménynek ellentmond, működnek és hatnak. Elsősorban azoknak a nőknek a jóvoltából, akik számára az alkotókkal való együttélés saját belső meggyőződésük szerint nem jár lemondással. Csak legyen kimondva: a legszelebb körökben elfogadott társadalmi normák szerint nagyon is azzal jár, akárcsak a gyermekvállalás.

Az ikon,
és aki
mögötte van.
Pinczehelyi
Éva: „P. S.”
(Pinczehelyi
Sándor)

A képzőművészek java része sajátos módon érzékeli és értelmezi a valóságot: az időt, a teret, határokat, összefüggéseket. Magától értetődően a hozzájuk leginkább alkalmazkodó feleségek ugyanúgy kívül állnak a hétköznapiság keretein. Sőt, az egyéni érdekviszonyok tekintetében még kijebb is, hiszen ők sokszor nagyon különböző értékrendeknek kénytelenek megfelelni egyidejűleg. Jól felfogott érdekük tehát, hogy a sajátjuk már lehetőleg kívül maradjon ezen a bonyolult képleten. Műzsának lenni ennél lényegesebb könnyebb feladat. A művészfeleség szerepkör sokkal inkább egy építészeti tagozat, a Kariathidák-csarnokából is ismert oszlopszobor funkciójával rokon: nem csupán szép, terhet is visel!”

Palatinusz
Dóra
kognitív
térképén
Makra Zoltán
alkotó-
tevékenységének
pécsi
helyszínei
jelentik
a tájékozódási
pontokat.

